

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 10

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: *Lynsing*
Oppskr. av: *Olaf Foyze*
(adresse): *Lurnadal*Fylke: *Wien og Romsdal*Herad: *Lurnadal*Bygdelag: *Ramsdalen*Gard: *Foyze*

G.nr. 28 Br.nr. 5

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. ~~Eller~~ om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

A

1. Det særkes ein lite lyns, og bær i sine vøre med for-nål. Gjer for ikkje det vert for nær suly lyns under krigen.

2 Om sårer ved for-løyse, og sa vesentlig for det daglige behov. Det kallas "å ta lyns".

3 Mann bruket mest en almindelig kornsigd.

4 Mannfolk eller kvinnfolk, den som har best tid.

5. Kjennet ikke. Mann tar lyns hvor den er størst og frodigst.

6 I sekke.

7 Mann, kjona (Kjona) den opp si i sige etter hvort. se 2.

2/ 2
8. Den gas vist mest til kjør, men også
til sæner. Man gir dem i båsene (eta)
eller i søngene. Hakked lynch kjennes ikke.
Kvante kjennes ikke og det var ja bare
nødfør om været.

9 gr. Man anså lynch for å være
et ganske godt fôr.

B

1. 4 Lynch som beite kjennes ikke
her. Man vil man i forløyse måtte
slippe sæner og kjør i utmarka
litt for tidlig. Så blev det ja mest
lynch dyrene næred sig om de første
dage. Lynch og fin kviste av fôr.

II

Mosing

Mosing er her i bygda hell
ukjent.

1652

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Olaf Lopp Furusdal